

2023 Enciclica la Praznicul Nașterii Domnului a Înalt Preasfinției sale Arhiepiscopul Nichita de Thyateira și Marea Britanie

Iubiți întru Hristos,

În așteptarea Marelui Praznic al Nașterii Domnului, aș dori să vă aduc aminte de un frumos colind de Crăciun de neuitat, care își are obârșia într-o cântare latină. „Vino, vino, Emanuel” este un colind iubit și bine cunoscut, care grăiește inimilor creștinilor din întreaga lume. Melodia mișcătoare împărtășește un simțământ adânc de tânjire și de așteptare – tânjirea după prezența Mântuitorului nostru și așteptarea împlinirii tuturor făgăduințelor pe care Dumnezeu le-a făcut neamului omenesc.

Colindul Îl numește în repetate rânduri pe Hristos Emanuel, care înseamnă „Dumnezeu este cu noi” în limba ebraică, și răspunde în ecou strigătelor unei omeniri deznădăjduite care se cufundă în întuneric și în suferință, însă care totuși caută izbăvirea. Refrenul înălțător „Bucură-te! Bucură-te! Bucură-te! Emanuel va veni la tine, Israele!” răsună vestind nădejde și bucurie, căci cele așteptate curând se vor petrece, prociile se împlinesc și Soarele Dreptății va răsări precum ni s-a făgăduit, risipind întunericul, aducând lumii viață, nădejde și mântuire. Mântuitorul nostru va umbla în mijlocul nostru, ne va tămădui toate neputințele și ne va izbăvi de toată întristarea, de tot răul și necazul.

Să fim cu luare aminte, iubiți frați și surori, ca în această perioadă a anului să nu uităm că, deși împodobirile și tradițiile sărbătorești au într-adevăr frumusețea lor, totuși nimic nu trebuie să umbrească adâncă însemnătate a Nașterii lui Hristos atât pentru lumea întreagă, cât și pentru fiecare om în parte. Nașterea lui Hristos este o întărire a faptului că Dumnezeu ne ascultă rugăciunile. Atât de nemărginită este milosârdia Sa încât L-a trimis pe Însuși Fiul Său cel Unul-Născut pentru a mântui lumea și pentru a ne readuce în sânul iubirii Sale.

Acest duh de împăcare și răscumpărare este înfățișat în chip minunat de Hristos în pilda fiului risipitor. Un fiu nesăbuit și nechibzuit ajunge rob al propriei sale nebunii, poticnit în grele împrejurări, zdrobit și singur. Când își amintește de casa tatălui său, tânjește după bunătatea, siguranța, mângâierea și frumusețea de care se bucura odinioară. Tatăl, văzând de departe că fiul pierdut se apropie smerit, aleargă să-l îmbrățișeze pe cale. Tatăl nu numai că îl reazăză pe fiul său în cinstea cea dintâi, ci îl ridică și mai sus, copleșindu-l cu prețuire și slavă, ca și cum ar prăznui nașterea unui copil nou. Vedem aici înțelesul adânc al praznicului Nașterii Domnului: Dumnezeu nu numai ne ridică din cădere și ne primește din nou la Sine, ci, în iubirea și milostivirea Sa cea nemăsurată, binecuvântează și ridică întreaga zidire la o nouă realitate, trimițându-L pe Fiul Său cel întrupat în firea noastră omenească.

Lumea noastră de astăzi nu se aseamănă oare adesea cu fiul cel risipitor în adâncul căderii sale, răătăcit, descumpănit și lipsit de țintă? Nu vedem oare zilnic urmările triste ale greșelilor și ale împietririi inimii noastre? Crăciunul ne amintește că nu trebuie decât să ne întoarcem fața către Tatăl nostru și către casa Sa, să ne întindem mâinile spre El și să strigăm: „Vino, vino, Emanuel” și, iată! Numai de cântă Tatăl

nostru ni-L trimite pe Fiul Său să Se nască în înseși inimile noastre, să ne prefacă durerea și necazul în viață adevărată și îmbelșugată.

În acest an, în toiul îndatoririlor și sarcinilor de care desigur ne vom griji, să îmbrățișăm și un duh de credință și de nădejde în răspunsul lui Dumnezeu la rugăciunile noastre. Să mulțumim lui Dumnezeu la acest praznic pentru nădejdea, iertarea și mântuirea pe care ni le dă în dar. La rândul nostru, să ne purtăm față de semenii noștri cu aceeași mărinimie și cu aceeași milostivire de care ne bucurăm din partea Tatălui nostru, mai ales față de cei mai puțin ajutați de soartă din punct de vedere material, deslușind chipul lui Hristos în fiecare om pe care îl întâlnim și dându-i o mână de ajutor. Și nu vă sfițiți a le ura oamenilor un călduros și sincer „Crăciun fericit”. Zâmbiți și vă veseliți și prăznuiți, ca tuturor să se vestească binecuvântările lui Dumnezeu, căci Hristos S-a născut și noi Îl slăvim.

De asemenea, la încheierea anului 2023, să ne îndreptăm privirile spre noul an 2024 ca spre un nou început. Fie ca anul ce vine să fie plin de harul, de dragostea și de nădejdea pe care Hristos le aduce în lume. Și de-a lungul acestui nou an, ori de câte ori ne apasă încercările și poverile vieții, să purtăm în inimi ca pe o rugăciune cuvintele colindului: „Vino, Răsăritul cel de Sus, și ne viază apropiindu-Te de noi; risipește norii cei întunecați ai nopții”.

Crăciun fericit și un An Nou 2024 binecuvântat.

Cu dragoste și binecuvântare părintească,

✠ Arhiepiscopul Nichita de Thyateira și Marea Britanie